

nesker, og det er ikke, fordi det har skortet på forsøg. Faktisk ved vi i dag mere om sølvamalgam end om de plastmaterialer, som er alternativet. Vi er altså i den situation, at sølvamalgam tandlægefagligt fortsat vurderes som det bedste, det mest holdbare materiale til fyldninger på kindtændernes tyggeflader. Af hensyn til tand-sundheden ville det være forkert på nuværende tidspunkt at forbyde brugen af amalgam.

Derfor kan regeringen ikke støtte forslaget.

Sandy Brinck (S):

Socialdemokratiet ønsker en udfasning af sølvamalgam på grund af kviksølvets miljømæssige belastning.

Derfor glæder det os også, at brugen af sølvamalgam er faldet ganske væsentligt siden 1992. Et fald på godt ½ million fyldninger.

Dette skyldes bl.a., at miljøministeren tilbage i 1998 af miljøhensyn lavede den begrænsning, at sølvamalgam kun må anvendes i tandfyldninger af kindtænder, hvor man sundhedsfagligt ikke har et godt alternativ, som kan klare det slid, der er på de store tyggeflader.

Beslutningsforslaget, vi her behandler, ønsker imidlertid et forbud begrundet i et sundhedsmæssigt forsigtighedsprincip.

Sølvamalgamets sundhedspåvirkninger har været debatteret ganske meget i de senere år, men på trods af den megen fokus og afledte forskning kan det ikke videnskabeligt påvises, at sølvamalgam udgør en sundhedsmæssig risiko, hvilket forslagsstillerne selvfølgelig er bekendt med. Det er jo netop den manglende dokumentation, som er årsagen til, at man begrundet forslaget i et forsigtighedsprincip.

Forsigtighedsprincippet er sympatisk, men i så fald må vi også se på alternativerne til sølvamalgam.

Hvad ved vi om plastfyldninger?

Det er anerkendt, at ca. 1 pct. af befolkningen kan få nogle uønskede reaktioner over for sølvamalgam. Hvem, disse personer er, er lige så uvist som ved andre allergiske reaktioner. Og allergiske reaktioner synes der også at kunne være ved plast. Faktisk hører vi fra personalet, at plast begynder at udgøre et stort overfølsomhedsproblem.

Det er velsagtens lidt bemærkelsesværdigt, at vi ved mindre om plasten, end vi ved om sølvamalgamet, og det til trods kan det altså ikke påvises, at sølvamalgam giver sundhedsmæssige problemer ud over den fornævnte allergi, ligesom det bør gøre et vist indtryk og give et vist

ansvar, når fagfolk gang på gang påpeger, at alternativerne til sølvamalgam heller ikke er nær så holdbare og altså giver en dårligere tandbehandling.

Som ministeren just har redegjort for, findes der nu et fyldestgørende alternativ til mælketænder, og dermed imødegår Sundhedsstyrelsen den del af beslutningsforslaget, som handler om tandbehandling af børn. Samtidig ved vi, at Sundhedsstyrelsen generelt anbefaler tilbageholdenhed med alle former for behandling under graviditet. Så den del af beslutningsforslaget har længe været den officielle holdning.

Vi er opmærksomme på, at forslaget går efter et direkte forbud. I Socialdemokratiet mener vi, at den bedste sikkerhed, vi kan bidrage med over for patienterne, er en faglig og konkret vurdering ud fra Sundhedsstyrelsens anbefalinger. En vurdering, hvor holdbarhed og allergiske reaktioner ved de forskellige materialer inddrages i den beslutning, som i sidste ende er patientens.

Det er måske også værd at bemærke, at heller ikke i Sverige og Norge er brugen af sølvamalgam forbudt.

Socialdemokratiet kan på den baggrund ikke støtte forslaget, men ser frem til den endelige udfasning af sølvamalgam, som vi faktisk er nået ganske langt med, uden at gå på kompromis med det krav, som patienterne rimeligvis har på kvalitet i behandlingen båret af viden.

Gyda Kongsted (V):

Da fru Henriette Kjær fra Det Konservative Folkeparti ikke kan være til stede, skal jeg meddele, at jeg udtaler mig både på Venstres og Det Konservatives Folkepartis vegne.

Venstre og Det Konservative Folkeparti kan støtte de gode intentioner, der ligger i forslagsstillerens beslutningsforslag. Vi er enige med forslagsstillerne i, at kviksølv i naturen er forurenende og derfor skal nedbringes, hvilket dette forslag kan være med til.

Vi er dog også bekendt med, at der allerede i dag bruges mindre og mindre amalgam i tandbehandling, fordi tandlægerne selv er opmærksomme på problemstillingerne og derfor i stigende grad bruger andet fyldningsmateriale.

Der foregår da også i dag en forskning på området af lektor Vibeke Qvist, Tandlægehøjskolen i København, men et af problemerne, der endnu ikke er løst, er, hvilke fyldninger der vil kunne erstatte de sølvfyldninger, der i dag bruges til kindtænderne hos større børn, fordi belastningen her er særlig stor.